

Komünist Parti Üzerine Epoch Times Yorumları – Kısım 7

Çin Komünist Partisinin Öldürme Tarihine Dair

Giriş

Çin Komünist Partisinin (ÇKP) 55 yıllık tarihi kan ve yalanlarla yazılmıştır. Bu kanlı tarihin gerisindeki hikayeler fazlasıyla trajiktir ve az bilinir. ÇKP'nin yönetimi altında 60 ile 80 milyon arası masum insan, parçalanmış ailelerini geride bırakarak öldürülmüşlerdir. Bir çok insan ÇKP'nin neden öldürdüğünü merak eder. ÇKP acımasızca zulmüne devam ederken insanlar, ÇKP'nin silahlar yerine kelimelerle konuştuğu günleri merak ederler.

Mao Zedong, Kültür Devriminin amacını şöyle özetler, “Kaostan sonra dünya barışa kavuşur fakat 7 yada 8 yıl içinde kaos yeniden başlama ihtiyacı duyar.”[1] Başka bir deyişle 7 yada 8 yılda bir politik bir devrim olmalı ve her 7, 8 yılda birçok insan öldürülmelidir.”

ÇKP'nin bu büyük kıyımının arkasında tam destekli ideolojisi ve pratik gereksinimleri yatar.

İdeolojik olarak; ÇKP, “işçi sınıfının diktatörlükle yönetilmesine” ve “bu işçi sınıfının diktatörlük yönetimi altında iken süregelen devrimine” inanır. Böylelikle ÇKP Çin'i ele geçirdikten sonra, kırsal alanlardaki üretim problemlerini çözmek için toprak sahiplerini öldürmüştür. Ticari ve endüstriyel reformun amaçlarına ulaşmak ve şehirlerdeki üretim ilişkilerini çözmek için kapitalistleri öldürmüştür. Bu iki sınıf elendikten sonra ekonomik tabana dayalı problemler büyük ölçüde çözülmüş oldu. Benzer olarak bu üstyapı[2] ile ilgili problemleri çözmekte kan dökme olarak adlandırılabilir. Parti karşıtı gruptan [3] Hu Feng'in sindirilmesi ve anti-sağcı hareketler entelektüelleri elemiştir. Hristiyanları, Taoistleri, Budistleri ve birçok halk topluluğunu öldürmek dini problemleri çözmüştür. Kitle cinayetleri kültür devrimi sırasında kültürel ve politik açıdan ÇKP'nin tam liderliğinde kurulmuştur. Tiananmen Meydanı Katliamı politik krizi önlemiştir ve demokratik talepleri susturmuştur. Falun Gong'un zulmü, inanış ve geleneksel iyileştirme konularını çözme anlamına gelir. Tüm bu hareketler ÇKP'nin gücünü tekrar toplaması ve devam eden ekonomik krizle, (Çin gücünü toparladıktan sonra tüketici ürün fiyatlarının fırlaması ve Kültür Devriminden sonra Çin'in ekonomisinin neredeyse çökmesi) politik krizle (Partinin emirlerini dinlemeyen bazı insanlar veya partiyle politik hakları paylaşmak isteyen diğerleri) ve inanç kriziyle (Sovyetler Birliği'nin parçalanması, Doğu Avrupa'daki politik değişimler ve Falun Gong konusu.) yüzyüze gelen yönetimini yeniden kurması için gereklidir.

İn (s) 3 (4) ÇKP (b) 7 (1) 3 (a) 5 (1) 6 (1) 7 (1) 8 (1) 9 (1) 10 (1) 11 (1) 12 (1) 13 (1) 14 (1) 15 (1) 16 (1) 17 (1) 18 (1) 19 (1) 20 (1) 21 (1) 22 (1) 23 (1) 24 (1) 25 (1) 26 (1) 27 (1) 28 (1) 29 (1) 30 (1) 31 (1) 32 (1) 33 (1) 34 (1) 35 (1) 36 (1) 37 (1) 38 (1) 39 (1) 40 (1) 41 (1) 42 (1) 43 (1) 44 (1) 45 (1) 46 (1) 47 (1) 48 (1) 49 (1) 50 (1) 51 (1) 52 (1) 53 (1) 54 (1) 55 (1) 56 (1) 57 (1) 58 (1) 59 (1) 60 (1) 61 (1) 62 (1) 63 (1) 64 (1) 65 (1) 66 (1) 67 (1) 68 (1) 69 (1) 70 (1) 71 (1) 72 (1) 73 (1) 74 (1) 75 (1) 76 (1) 77 (1) 78 (1) 79 (1) 80 (1) 81 (1) 82 (1) 83 (1) 84 (1) 85 (1) 86 (1) 87 (1) 88 (1) 89 (1) 90 (1) 91 (1) 92 (1) 93 (1) 94 (1) 95 (1) 96 (1) 97 (1) 98 (1) 99 (1) 100 (1)

Öldürmek pratik nedenler açısından da gereklidir. Komünist Parti öldürme için bir grup cani ve alçak olarak işe başlamıştır. Bu örnek bir kere yaş dönüş yoktur. Sabit terör ÇKP'nin tüm yönetimiyle insanların gözünü k kabule zorlamaktadır.

Görünüşte, ÇKP öldürmeye zorlanmış, ÇKP'nin kötü hayalini ve öldürme

nı bir çok olaylar etkilemiş olarak karşımıza çıkar. Gerçekte bu olaylar partinin öldürme ihtiyacını ve ÇKP tarafından ihtiyaç duyulan periyodik cinayetleri değiştirmek adına hizmet etmiştir. Bu acı verici dersler olmasaydı, insanlar ÇKP'nin demokrasi taleplerini başlatıyor ve geliştiriyor

olduğunu düşünebilirdi, 1989'da idealist öğrencilerin demokrasi hareketinde olduğu gibi. 7-8 yılda bir bu kan dökmelemlerin tekrar meydana gelmesi insanların hafızalarındaki terörün tazelenmesine ve ÇKP aleyhine çalışan, tam yönetimine meydan okuyan, Çin tarihine göre gerçekleri anlatan genç neslin uyarılmasına hizmet eder ve bu genç nesil "işçi sınıfının diktatörlüğünün demir yumruğunu" tadar.

Öldürmek, ÇKP'nin gücünü toplaması için en gerekli yollardan biri olmuştur. Kanlı alacakların artmasıyla, kasap bıçağını bir kenara bırakması insanları ÇKP'nin suçlarının öcünü alma yönünde cesaretlendirmiştir. Bu nedenle ÇKP sadece öldürme ihtiyacı duymaz fakat ayrıca bu acımasız çevrede insanların gözünü korkutmak için, özellikle de ÇKP kurulurken, kan dökme ihtiyacı duyar.

Öldürmenin amacı en büyük terörü aşlamak olmasından dolayı ÇKP keyfi ve mantıksızca yıkım hedefleri seçer. Her politik harekette ÇKP soykırım stratejisini kullanmıştır. "Gericilerin sindirilmesi" örnek olarak alalım. ÇKP gericilerin "davranışlarını" sindirme politikası uygulamaz sadece gerici diye adlandırılanlara uygular. Birisi askere alınır ve birkaç gün Askeri Ordu'ya (Kuomintang, KMT) hizmet eder, fakat ÇKP güç kazandıktan sonra politik açıdan hiçbir şey yapmasa bile bu kişi "gerici geçmişi" itibarıyla öldürülecektir. Toprak Reformu sürecinde "problemin kökünden" kurtulmak için ÇKP genellikle toprak sahibi bir aileyi öldürür.

1949'dan beri ÇKP Çin'deki insanların yarısından çoğuna eziyet etmiştir. 60 ila 80 milyon arası insan bu doğal olmayan sebeplerden ötürü hayatlarını kaybetmişlerdir. Bu sayı tüm dünya savaşlarında hayatını kaybeden insan sayısını bile geçmektedir.

Diğer Komünist ülkelerle birlikte ÇKP'nin kontrolsüz cinayetleri, parti doğası üzerinde insanlık duygusuna varan kendi muhalif üyelerinin bile vahşice öldürülmesini içerir. ÇKP'nin terör yönetimi "yenilmez kale"yi ele geçirmek için halkın ve üyelerin üzerine eşit olarak düşer.

Normal toplumlarda insanlar birbirlerine dikkat ve sevgi gösterirler, hayatlarını saygıyla kucaklarlar ve tanrıya şükran duyarlar. Doğuda, insanlar der ki; "kendine yapılmasını istemediğini başkasına yapma" [4] Batıda ise denir ki; "Komşunu kendin kadar sev".[5] Aksine ÇKP, "şimdiye dek gelmiş tüm toplulukların tarihi sınıf çatışmalarının tarihidir." olgusunu savunur.[6] Çatışmaları toplumla birlikte canlı tutabilmek için nefret doğulmalıdır. ÇKP sadece insanları öldürmez ayrıca insanları birbirlerini öldürmeleri yönünde cesaretlendirir. Sabit öldürmelerle insanların birbirlerinin acılarını çekerek birbirlerine olan hassasiyetlerini azaltır. Alışılmış korunmasızlıktan insanların uyuşmalarını isterler ki insanlar duygusuzlaşsın ve "ümit edeceğimiz en iyi şey acı çekmekten kurtulmaktır" olgusunu benimsesin. Bu acımasız sindirim tarafından öğretilen bu dersler ÇKP'nin yönetimini kurmasına olanak sağlar.

Bu sayısız hayatın yok olmasına ek olarak ÇKP Çinli insanların ruhlarını da yok eder. Bir çok insan, kendi nedenleri ve ilkeleri doğrultusunda ÇKP'nin tehditlerine karşı koymaya şartlanmışlardır. Aslında bu insanların ruhları ölmüştür ve bu fiziksel ölümden daha korkutucudur.

I. Korkunç Katliam

ÇKP güç kazanmadan önce Mao Zedong; “Biz gerıcilere ve gerıcilerin hareketlerine karşı bir hayırseverlik politikası uygulamıyoruz.”[7] demiştir. Başka bir deyişle, ÇKP’nin Pekin’i almadan önce bile aklını “insanların demokratik diktatörlüğü” adı altındaki yumuşatma zorbalığına takmıştı. Sıradakiler bazı örneklerdir.

Toprak Reformu ve Gerıcilerin Sindirilmesi

1950 Martında ÇKP, “Gerici hareketleri kesin bir şekilde sindirmeye yarayan emirler”i açıklamıştır ve bu durum tarihte “gericileri sindirme” hareketi olarak bilinir.

Taç giydikten sonra genel affı çıkararak tüm imparatorların aksine, ÇKP kazandığı güçle dakikalara öldürmeye başlamıştır. Mao Zedong’un bir belgede söylediği üzere; “hala insanların korkutulmadığı ve gericileri büyük ölçüde öldürmeye cesaret edemeyen bir çok yer vardır.”[8] 1951 Şubat’ında ÇKP’nin dediğine göre; Zhejiang ve güney Anhui ili hariç “büyük yada orta ölçekte yeterli ölüm olmayan diğer alanlar gericileri öldürme yolunda devam etmeli ve durmamalıdır”. Mao ayrıca, “kırsal alanlarda gericileri öldürmek için tüm nüfusun 1/1000’i öldürülmeli, şehirlerde ise bu oran 1/1000’den az olmalıdır.”[9] O zamanlarda Çin’in nüfusu yaklaşık olarak 600 milyondur, Mao’dan gelen bu “kutsal emir” ise en azından 600.000 ölüme neden olmuştur. Hiç kimse 1/1000 oranının nereden geldiğini bilmez. Belki de kapris yüzünden Mao, bu 600.000 kişinin insanlar arasında korkunun temellerini atmak yönünde yeterli olduğunu ve bu nedenle bunun olması gerektiğine karar vermiştir.

Bu ölenlerin ölümü hak edip etmediği ÇKP’nin sorunu değildir. “İnsanların, gericileri cezalandırmaya yönelik Çin Cumhuriyeti Düzenlemeleri” 1951’de açıklanmış ve söylenti yayanların bile hemen idam edileceği de belirtilmiştir.

Gericileri sindiriminin sıcak uygulamaları sırasında toprak reformu da büyük ölçüde yer almıştır. Aslında ÇKP 1920’lerin sonunda işgal ettiği alanlarda toprak reformuna başlamıştır. Görünüşte toprak reformu Taiping Kutsal Krallığıyla[10] benzer bir ideali savunur görünmekle beraber hepsinin gerçekte sürmek için bir çiftliği vardır fakat yine de bu öldürmek için bir bahane değildir. ÇKP’nin 4. kademesinde bulunan Tao Zhu toprak reformu için bir slogan bulmuştur: “her kasaba kanar, her hane savaşır” her kasabadaki toprak sahiplerinin ölmesi gerekliliğini belirterek.

Toprak reformu öldürmeden de gerçekleştirilebilir. Tayvan Hükümetinin de yaptığı gibi varlıklı toprak sahiplerinden toprak satın alınarak gerçekleştirilebilir. Bununla beraber ÇKP bir grup canı içinde sayılmalarına rağmen sadece nasıl hırsızlık yapılacağını bilir. Hırsızlıktan sonra oç alma korkusuyla beraber ÇKP, tüm kurbanları öldürme ihtiyacı duyar ve böylelikle problemin kaynağından kurtulmuş olur.

Toprak reformu sırasında en iyi bilinen cinayet yollarından biri “savaşma toplantısı” olarak adlandırılır. ÇKP suçlar uydurur ve toprak sahiplerinin yada zengin çiftçilerin hesabına katar. Nasıl cezalandırılacakları halka sorulmuştur. Bazı ÇKP üyeleri yada yandaşları çoktan kalabalık içinde “onları öldürmeliyiz” diye bağırarak yerlerini almışlardır ve toprak sahipleriyle zengin köylüler gözler önünde idam edilmişlerdir. Aynı zamanda kasabalarda toprak sahibi olanlar “zorba” olarak adlandırılır. Birçok köylünün avantajına sahip olanlar

“cimri zorbalara”, genellikle toplum mekanlarını tamir ettirenler “nazik zorbalara” ve hiçbir şey yapmayanlar da “sessiz yada hareketsiz zorbalara” diye adlandırılır. Böyle bir sınıflandırma anlamsızdır, çünkü tüm “zorba” sınıfı hangi kategoriye ait olursa olsun mutlaka idam ettirilmişlerdir.

1952'nin sonunda ÇKP idam edilen bu “gerici unsur”ların sayısının yaklaşık 2.4 milyon olduğunu açıklamıştır. Aslında KMT hükümet görevlilerinin toplam ölü sayısı ilçe seviyesinin altındadır ve toprak sahiplerinin ise en az 5 milyondur.

Gericilerin sindirilmesi ve toprak reformu üç direk sonuca sahiptir. İlk olarak, klan tabanlı özerklikle seçilen resmi yerel görevliler elenmişlerdir. Gericilerin sindirilmesi ve toprak reformu sırasında ÇKP ilk sistemdeki tüm yönetim personelini öldürmüş ve her kasabaya bir parti kolu yerleştirerek kırsal alanların tüm kontrolünü ele geçirmiştir. İkinci olarak, büyük miktarda bir servet bu gericilerin sindirilmesi ve toprak reformu sırasındaki hırsızlıklar sonucu elde edilmiştir. Üçüncüsü, toprak sahipleri ve zengin köylülerin karşıtları olan siviller acımasızca sindirme politikasıyla yıldırılmışlardır.

“Üç Anti Kampanya” ve “Beş Anti Kampanya”

Şehirlerde sonradan ortaya çıkan “Üç Anti Kampanya” ve “Beş Anti Kampanya” benzer bir soykırım olarak ele alınırken gericilerin sindirilmesi ve toprak reformu esasen kırsal bölgeye odaklanmıştır.

“Üç Anti Kampanya” 1951 aralığında başlamış ve yozlaşmaya, israfa ve ÇKP kadrosundaki bürokrasiye hedeflenmiştir. Bazı yozlaşmış ÇKP görevlileri idam edilmiştir. Daha sonraları ÇKP de kapitalistlerin ayartmalarıyla hükümet görevlilerinin yozlaştıklarına inanmıştır. Buna bağlı olarak, rüşvete, vergi kaçırmaya, devlet mallarının çalınmasına, kötü malzemeyle yapılan inşaatlara ve devlet ekonomi bilgilerinin casusluğuna karşı olan “Beş Anti Kampanya” 1952 yılında başlamıştır.

“Beş Anti Kampanya” genellikle kapitalistlerin varlıklarını çalar hatta paraları için kapitalistleri öldürürlerdi. Shanghai Belediye Başkanı Chen Yi, her gece sofrada elinde bir bardak çayla bilgilendirilirdi. Sakince; “kaç tane paraşütçümüz var?” diye sorardı, bu soru “kaç tane iş adamı yüksek binalardan atlayarak intihar etti?” anlamına gelirdi. Hiçbir kapitalist “Beş Anti Kampanyası”ndan kaçmamıştı. Qing Hanedanlığında Shanghai ticari piyasasının henüz yeni kurulduğu Guangxu dönemi (1875-1908) gibi çok eski bir döneme ait vergileri ödemek zorunda bırakılmışlardır. Kapitalistler tüm servetlerini harcasalar bile bu vergileri ödemeye güçleri yoktu. Yaşamlarını bitirmekten başak çareleri yoktu fakat Huangpu nehrinden kendilerinin atmaya cesaret edemediler. Vücutları bulunmasaydı ÇKP hala onları Hong Kong'a uçmakla suçlayacaklar ve aileleri hala bu vergilerden sorumlu tutulacaktı. Bu yüzden kapitalistler yüksek binalardan atlamak suretiyle arkalarında cesetlerini bırakarak ÇKP'nin ölümlerine inanmasını sağladılar. İnsanların her an yukarıdan düşebilecek bir insan korkusuyla Shanghai'daki yüksek binaların yakınlarından geçmeye korktukları söylenmiştir.

Dört Hükümet birimi tarafından 1996 yılında “Üç Anti ve Beş Anti Kampanyaları” sırasında, ÇKP Tarih Araştırma Merkezini de içeren *Çin Halk Cumhuriyetinin Kuruluşundan Sonraki Politik Kampanya Gerçekleri*, 323,100 insandan fazlasının tutuklanmasına ve 280'den fazlasının intiharına yada kaybolmasına neden olmuştur. 1955'teki “Hu Fang'a Karşı Kampanya”da 5,000'in üzerinde insan suçlanmış, 500'ün üzerinde insan tutuklanmış, 60'dan

fazlası intihar etmiş ve 12'si bilinmeyen sebeplerden dolayı ölmüştür. Gericilerin sindirilmesi olayında sonradan ortaya çıkan rakamlar ise 21,300'den fazla insanın idam edildiği ve 4,300'den fazlasının da intihar ettiği yada ortadan kaybolduğunu ortaya koymaktadır. [11]

Büyük Kıtık

En yüksek ölüm oranı Çin'in büyük kıtlık döneminden sonra kaydedilmiştir. [12] *Çin Halk Cumhuriyetinin Tarihi Kayıtları* isimli kitabındaki "Büyük Kıtık" isimli bir makaleye göre "1959'dan 1961'e kadar anormal ölümlerin ve azalan doğumların sayısı yaklaşık 40 milyondur.... Çin'in 40 milyonluk nüfusunun azaldığı bu yüzyıldaki dünyanın en büyük kıtlığıdır." [13]

Büyük kıtlık, ÇKP tarafından "Üç Yıllık Doğal Felaket" olarak yanlış bir şekilde etiketlenmiştir. Aslında bu üç yıl hava koşulları açısından elverişliydi ve herhangi bir doğal felaket; sel, kuralık, kasırga, tsumani, deprem, ayaz, don, dolu yada çekirge istilası gibi etkenlerin hiçbiri olmamıştır. "Felaket" kesinlikle kişiden kaynaklanır. Büyük Sıçrayış Kampanyası, köylüleri ürünlerini tarlada çürümeye bırakarak Çin'deki herkesin çelik yapımına dahil olmasını gerekli kılar. Buna karşın her bölgedeki görevliler ürünler üzerindeki kazanç taleplerini azaltırlar. Liuzhou Bölgesinin parti komitesi ilk sekreteri He Yiran, Huanjiang ilinde "kişi başına 65,000kg. çeltik pirinci" gibi şok edici kazancı uydurmuştur. [14] Bu durum tam da bolluk sonrası anti-sağcı hareketin tüm şehre yayılması sırasındaydı. ÇKP sürekli doğru olduğunu göstermek için, ürünleri hükümet tarafından yüksek fiyatlı ürünlere karşılık vergi olarak istimlak etmiştir. Sonuç olarak; hububat oranları, tohum ve köylülerin ürünlerine el konulmuştur. İsteklerle hala karşılaşılmadığı için, köylüler ürünlerini saklamakla suçlanmıştır.

He Yiran'ın dediğine göre; Liuzhou'da kaç insan ölürse ölsün en yüksek kara ulaşmak için yarışmada birinci sırayı almaya çalışmalılar. Bazı köylüler, avuç dolusu pirinç harici her şeyden yoksun bırakılmışlardır. Huanjiang ilçesi, Xunle bölgesi parti komitesi, köylülerin ürünleri tüketmemeleri için yemek yapmayı yasaklamışlardır. Devriyeler bütün gece yedek askerler gibi hareket etmişlerdir. Ateşten çıkan bir ışık gördüklerinde araştırmak için ilerleyecekler ve ani baskın düzenleyeceklerdi. Birçok insan yenilebilir yabani otları yada ağaç kabuğunu yemeye cesaret edememiş ve açlıktan ölmüşlerdir.

Tarihte, kıtlık zamanlarında hükümet yulaf lapası sağlayacak, ürünleri dağıtacak ve kurbanların kıtlıktan kaçmalarına izin verecekti. Bununla beraber ÇKP, kıtlıktan kaçmayı partinin prestijini küçük düşürdüğü gözüyle bakmıştır ve birçok askerin yolları tutarak insanların kıtlıktan kaçmalarını engellemeye çalışmıştır. İnsanlar tahıl ambarlarından ürünleri aşırarak kadar acıktıklarında ÇKP yağmayı sindirmek için kalabalığa ateş açmayı ve öldürülenleri devrim karşıtı olarak etiketlemeyi emretmiştir. Birçok ildeki, Gansu, Shandong, Henan, Anhui, Hubei, Hunan, Sichuan ve Guangxi gibi iller de, büyük sayıda köylü açlıktan ölmüşlerdir. Buna rağmen bu aç köylüler hala, toprağı sulamaya, baraj yapımına ve çelik işçiliğine zorlanmışlardır. Çalışırken birçoğu yere düşerler ve bir daha kalkamazlardı. Sonunda geride kalanların ölümlerini gömmek için bile güçleri kalmamıştır. Bazı kasabalar insanların birbiri ardına açlıktan ölmesiyle tamamen yok olmuşlardır.

Çin'in tarihteki en ciddi kıtlık durumlarında insanlar çocuklarını değış tokuş ederek yemeye çalışmışlar fakat hiç kimse kendi çocuğunu yememiştir. ÇKP'nin yönetimi döneminde insanlar ölümleri yeme, başka bölgelerden gelen insanları yeme ve hatta kendi çocuklarını

öldürüp yeme durumuna kadar getirilmiştir. Yazar Sha Qing, *Yi Xi Da Di Wan (Bataklığın Karanlık Bölgesi)* adlı kitabında bu durumu dile getirmiştir: köylü bir ailede büyük kıtlık zamanında bir oğul ve kız babaya bırakılmıştır. Bir gün kız baba tarafından evden çıkarılmış, eve döndüğünde erkek kardeşini evde bulamamış fakat ocağın yanındaki bir kazanda yüzen yağ ve bir parça kemik görmüştür. Günler sonra baba kazana daha çok su koymuş ve kızını yanına çağırılmış. Kız korkmuş ve kapının dışından babasına yalvarmış: “baba lütfen beni yeme. Ben odun toplayıp senin için pişirebilirim. Eğer beni yersen bunu yapan kimse olmayacak.”

Son büyük ve birçok trajedi de bilinmemektedir. ÇKP bunları şerefli birer olay olarak saptırmasıyla beraber insanları cesurca “doğal felaketlere” karşı savaşıma zorlamış ve kendisini hala “büyük, şerefli ve doğru” olarak göstermeye çalışmıştır.

1959’da Lushan bolluğu ortaya çıktıktan sonra, General Peng Dehuai [15] sahip olduğu güç ile insanların yararına konuşmaya soyunmuştur. Gerçekleri konuşma cesaretine sahip bir grup hükümet görevlisi ve kademesi işlerinden çıkarılmış, alıkonulmuş yada incelemeye alınmıştır. Bundan sonra da hiç kimse konuşmaya cesaret edememiştir. Büyük kıtlık zamanında insanlar pozisyonlarını korumak için, doğruları söylemek yerine açlıktan ölmeler konusundaki gerçekleri saklamışlardır. Gansu ili gereğinden fazla yiyeceğe sahip olduğu iddiasıyla, Shaanxi ilinden gelen yiyecek yardımı reddetmiştir.

Büyük kıtlık ÇKP’nin kademelerinde ayrıca bir kalite testi olmuştur. ÇKP’nin bu kriterine göre on milyonlarca ölüme terk edilmiş gerçeği söylemeyi reddeden ÇKP’nin kademeleri için iyi bir kalite testi olmuştur. Bu testle ÇKP inanacaktır ki; insani duygular ve kutsal ilkeler bir psikolojik yüke dönüşerek ÇKP’nin kademelerini sıradaki parti görevinden engelleyeceklerdir. Büyük kıtlıktan sonra sorumlu taşralı görevliler sadece formalite icabı özelleştiriye iştirak etmişlerdir. Milyonlarca insanın açlıktan öldüğü bir dönemde Sichuan ili ÇKP parti sekreteri Li Jingquan ÇKP’nin güneybatı bölge bürosu ilk sekreterliğine yükseltilmiştir.

Kültür Devriminden ve Tiananmen Meydanı Katliamından Falun Gong’a

Kültür Devrimi resmi olarak 16 Mayıs 1966’da başlamış ve 1976’ya kadar devam etmiştir. Bu dönem ÇKP’nin kendisi tarafından bile “On Yıllık Felaket” olarak adlandırılır. Daha sonraları Yugoslav bir muhabirle yapılan röportajda ilk parti genel sekreteri şunları demiştir: “o zamanlarda yaklaşık 100 milyon insanın başka bir deyişle Çin nüfusunun onda birinin ilişiği olduğu anlaşmıştır.”

Çin Halk Cumhuriyeti Kuruluşundan Sonraki Politik Kampanya Gerçekleri bildirmiştir ki; “Mayıs 1984’te, 31 aylık yoğun araştırma sonucunda, doğrulanması ve ÇKP merkez komitesi tarafından yeniden hesaplanmasından sonra Kültür Devrimine ait rakamlar: 4.2 milyon insandan fazlası alıkonulmuş ve incelenmiş, 1,728,000 insandan fazlası bilinmeyen sebeplerden dolayı ölmüş, 135,000 insandan fazlası devrim karşıtı olarak etiketlenmiş ve idam edilmiş ve 71,200 aile yok olmuştur.” İlçe tarihsel olaylarından derlenen istatistikler gösterir ki; Kültür Devrimi sırasında 7.73 milyon insan bilinmeyen nedenlerden dolayı ölmüştür.

İnsanları ölümüne dövmenin yanı sıra, Kültür Devriminin başlangıcı bir intihar dalgası başlatmıştır. Lao She, Fu Lei, Jian Bozan, Wu Han ve Chu Anping’i de içeren birçok entelektüel Kültür Devriminin erken zamanlarında kendi yaşamlarına son vermişlerdir.

Kültür Devrimi Çin'deki en çılgın solcu dönem olmuştur. Öldürme, birinin devrimci duruşunu göstermenin en rekabetçi yolu olmuştur bu nedenle "sınıf düşmanları"nın kıyımı çok acımasız ve acı olmuştur.

"Reform ve Açılım Politikası" bilgi dolaşımını büyük çapta ilerletmiştir. Bu durum birçok yabancı muhabir için 1989'daki Tiananmen Meydanı Katliamına tanık olma ve öğrencileri ezmek için peşlerine düşen tankları görüntüleme fırsatı tanımıştır.

On yıl sonra 20 Haziran 1999'da Jiang Zemin Falun Gong'u sindirme politikasına başlamıştır. 2002'nin sonuyla beraber Çin'in ana toprağındaki hükümet kaynaklarının bilgileri, alıkoyma merkezlerindeki, çalışma kamplarındaki, hapisanelerdeki ve her gün ortalama 7 kişinin öldüğü akıl hastanelerindeki ölümleri onaylamışlardır.

Bu zamanlarda ÇKP, milyonlarca yada on milyonlarca insanın öldürüldüğü geçmiş zamanlardan daha az insan öldürmeyi amaçlamaktadır. Bunun için iki önemli sebep vardır. Bir yanda partinin kendi kültürüyle insanların fikirlerini çarpıtması ve böylelikle insanların sinmelerine ve boyun eğmelerine neden olmasıdır. Diğer yanda ise; ÇKP görevlilerinin zimmetlerine geçirme ve büyük yozlaşmaları nedeniyle Çin ekonomisi "bir çeşit nakil ekonomisi" sine dönüşmüştür ve ekonomik büyüme ile sosyal dengesini sağlamak için yabancı sermayelere dayanmaktadır. ÇKP, Tiananmen Meydanı Katliamını takip eden ekonomik yaptırımları hatırlar ve açık ölümün yabancı sermayenin geri çekilmesine neden olacağını bilir. Bu durum da totaliter rejimi tehlikeye sokacaktır.

Bununla birlikte, bu sahnelerin ardında büyük kıyıma son vermemekle beraber bugünün ÇKP'si bu kanlı kanıtı saklamak için çaba sarf etmemektedir.

II. Öldürmenin Son Derece Acımasız Yolları

ÇKP'nin yaptığı herşey bir amaca hizmet eder: gücü kazanmaya ve devam ettirmeye. Öldürmek, ÇKP'nin gücünü devam ettirdiği çok önemli bir yoldur. Daha çok ve acımasızca insanlar öldürüldükçe, daha çok korku sağlanır. Bu terör Çin- Japon savaşı başlamadan çok önce başlamıştır.

Çin- Japon Savaşı Sırasında Kuzey Çin'deki Katliam

Peder Raymond J. De Jaegher'in [16] yazdığı *İçimdeki Düşman* kitabı önerilen ilk Birleşik Devletler Başkanı Hoover kitabın Komünist hareketlerin çıplak terörünü gözler önüne serdiğini açıklamıştır. Dünyanın en kötü gücünü anlamaya istekli herkese bu kitabı tavsiye ederdi.

Bu kitapta De Jaegher, ÇKP'nin insanları, boyun eğmek için nasıl acımasızca korkuttuğu ile ilgili hikayeler anlatmıştır. Örneğin; birgün ÇKP insanların kasaba meydanına gitmesini istemiştir. Öğretmenler öğrencilere meydana gitmesi için izin vermiştir. Bu bir araya getirisi 13 kahraman genç adamın ölümünü izlemek içindir. Uydurulan korkunç suçlamaları açıkladıktan sonra ÇKP öğretmenlere çocuklara kahramanlık şarkıları söyletmesini emretmiştir. Şarkının ortasında sahnede beliren dansçı elinde çok keskin bir bıçak bulunan

cellat olmuştur. Cellat güçlü kollara sahip acımasız ve güçlü bir komünist askeridir. Asker birinci kurbanın arkasına gitmiş, büyük keskin bıçağını çıkarmış ve birinci kafa zemine düşmüştür, kan bir kaynak gibi fişkırmıştır. Çocukların coşkuyla şarkı söyleyişleri karmakarışık çılglık ve ağlamalara dönüşmüştür. Öğretmen çocuklara vurarak şarkının devam etmesini sağlamaya çalışmış ve zil bu kaos içinde tekrar tekrar duyulmuştur.

Cellat 13 şey kesmiş ve 13 kafa zemine düşmüştür. Bundan sonra birçok komünist asker gelip, kurbanların göğüslerini kesip büyük bir şölenle kalplerini dışarı çıkarmışlardır. Bütün bu vahşilik çocukların gözleri önünde gerçekleşmiştir. Çocukların hepsi bembeyaz kesilmiş ve bir çoğu da kasmaya başlamıştır. Öğretmenler askerleri azarlamış ve çocukları okula döndürmek için sıraya dizmişlerdir.

Bundan sonra Peder De Jaegher, çocukları bu idamları seyretmeye zorlanırken sık sık görmüştür. Çocuklar kanlı sahnelere alışmış ve cinayetlerle öyle uyuşmuşlardır ki bir kısmı bu heyecandan hoşlanmaya başlamışlardır.

ÇKP bu basit cinayetlerin yeterince korkutmadığını ve heyecanlandırmadığını hissettiğinde tüm işkence çeşitlerini yaratmıştır. Örneğin bir kişinin su olmaksızın büyük bir miktar tuzu yutmaya zorlanması ile kişiyi ölene kadar acı çektirmek yada bir kişiyi soyup kırık camların üzerinde yürütmek yada kışın buz tutmuş nehirde bir delik açıp içine bıraktıkları kişiyi ölüme yada boğulmaya terk etmek gibi.

De Jaegher, Shanxi ilindeki bir ÇKP üyesinin korkunç bir işkence yarattığını yazmıştır. Birgün şehirde gezerken bir restoranın önünde duru ve kaynayan bir kazana bakar. Daha sonra birçok kazan satın alır ve hemen komünist parti karşıtı bazı insanları yakalar. Bu acele yargılama sırasında kazanlar suyla doldurulur ve kaynatılır.

Pingshan'da, De Jaegher bir babanın canlı canlı derisinin soyulduğuna tanıklık etmiştir. ÇKP üyeleri oğluna bunu zorla seyrettirmişler ve babasının acısını ve çılgınlıklarını duyarak bu insanlık dışı eziyete ortak olmasını sağlamışlardır. ÇKP üyeleri babanın üzerine sirke ve asit dökerek derisinin soyulmasına neden olmuşlardır. Sırtından başlayarak, omuzlar ve daha sonra tüm vücut soyulmuş geriye bir deri ve bir kafa kalmıştır. Babası birkaç dakika içinde hayatını kaybetmiştir.

“Kırmızı Ağustos” Sırasındaki Kırmızı Terör ve Guangxi Yamyamlığı

Şehir üzerinde tüm kontrolü sağladıktan sonra ÇKP bu eziyetini tam anlamıyla sona erdirmeyi. Kültür Devrimi sırasında bu vahşet daha da kötü bir hal aldı.

18 Ağustos 1966'da Mao Zedong Tiananmen Meydanındaki kulede Kızıl Muhafızların temsilcileri ile karşılaştı. Komünist lider Song Renqiong'ın kızı Song Binbin, Mao'nun giysi kolu üzerine Kızıl Muhafız amblemi koydu. Mao nazik ve kibar anlamına gelen Song Binbin'in adını öğrendiğinde “daha çok vahşete ihtiyacımız var” dedi. Böylelikle Song adını Song Yaowu'ya çevirdi.(“şiddet isteyen” anlamına gelir.)

Şiddetli askeri saldırılar çabucak tüm şehre yayılmıştır. Komünist ateizmiyle yetişen yeni kuşağın hiçbir korkusu yada kaygısı bulunmamaktadır. ÇKP'nin doğrudan liderliği altında ve Mao'nun emirleri doğrultusunda kızıl muhafızlar; bilgisiz, cahil, kendilerini kanunların üstünde gören, insanları döven ve evleri yağmalayan bireylere dönüşmüşlerdir. Birçok alanda

tüm “beş kara sınıf” (toprak sahipleri, zengin çiftçiler, gericiler, kötü elemanlar ve sağcılar) ve aile üyeleri soykırım politikasına bağlı olarak yok edilmişlerdir. Benzer bir örnek; 27 Ağustos’tan 1 Eylül 1966’ya kadar 13 kişilik çalışanlar grubunda, 48 takımda toplamda 325 kişinin öldürüldüğü Pekin yakınlarındaki Daxing yerleşimi bir örnektir. Öldürülen en yaşlı kişi 80, en genç kişi ise 38 yaşındaydı. 22 ev halkı geride hiç kimse bırakılmaksızın öldürülmüştür.

Bir insanı ölünceye kadar dövmek çok bilindik bir sahnedir. Shatan sokağında bir grup kızıl muhafız, hareketsiz kalana kadar yaşlı bir kadına metal zincir ve deri kemerlerle eziyet etmiş hatta kadın bir kızıl muhafız vücudunun üstüne çıkıp karnının üzerinde zıplamıştır. Yaşlı kadın olay yerinde ölmüştür. Chongwenmeng yakınlarında kızıl muhafızlar bir toprak sahibinin evini (dul ve yalnız bir kadın) aramışlar ve her komşudan bir kase kızgın suyu getirip kadının boynundan aşağı yanana dek dökmesine zorlamışlardır. Günler sonra kadın odada ölü ve tüm vücudu kurtçuklarla kaplı olarak bulunmuştur... Sopalarla öldürüne dek dövmek, oraklarla kesmek ve ölümüne boğmak gibi birçok öldürme yolu vardır. Bebekleri öldürme şekli ise en acımasızdır: canı, bebeğin bir bacağı üzerinde durur ve diğer bacağı bebeğin acı çığlıkları arasında koparır. (Yu Luowen’in *Daxing Katliamı İncelemeleri*.) [17]

Guangxi yamyamlığı Daxing katliamından çok daha acımasızdır. *Kırmızı Anıt* kitabının yazarı Zheng Yi, kitabında bu üç aşamada süregelen yamyamlığı anlatmaktadır. [18]

İlki başlangıç evresi olup terörün karanlık ve gizli olduğu dönemdir. Bölgenin tarihsel olayları benzer bir sahneyi belgelemiştir: gece yarısı katiller kurbanlarını bulmak için parmak uçlarında gelirler ve kalbi ile karaciğerini çıkarmak için keserler. Tecrübesiz olduklarından ve korktuklarından akciğerini de yanlışlıkla alırlar ve sonra tekrar geri dönmek zorunda kalırlar. Bir keresinde kalbini ve karaciğerini pişirmişler, bazıları evden likör getirmiş, bazıları baharat ve daha sonra tüm caniler bu insan organlarını ocağın ateşinin ışığı eşliğinde sessizce yemişlerdir.

İkinci a

keserken katil sadece kurbanın göbeğine bir çapraz çizer, kurbanın üstüne basar (eğer kurban bir ağaca ba

ızgara gibi birçok değişik yolla pişirilebilir. İnsanlar şarap yada likör içer ve insan vücudu yerken oyunlar oynarlar. Bu hareketin doruk

noktasında, Wuxuan İlçe Devrim Komitesi gibi en yüksek hükümet organının kafeteryasında bile insan yemekleri ısmarlanır.

Okuyucular düzenlenen bu yamyamlık festivallerinin kazara da olsa organize olmamış bir davranış olduğunu düşünemezler. ÇKP totaliter bir örgüt olup toplumun her hücrelerini kontrol ederdi. ÇKP'nin cesaretlendirmesi ve işletmesi olmadan yamyamlık hareketleri gerçekleşemezdi.

ÇKP tarafından yazılmış bir şarkıda övgünün kendisi şunu anlatır: “eski toplum [19] insanları hayaletlere çevirdi, yeni toplum ise hayaletleri insanlara.” Bununla beraber bu öldürme ve yamyam şölenleri bize anlatır ki ÇKP bir yaratığa yada bir şeytana çevirebilir, çünkü ÇKP'nin kendisi herhangi bir yaratıktan yada şeytandan daha kötüdür.

Falun Gong Zulmü

Çin'deki insanların uzay ve bilgisayar çağına adım atmalarıyla, insan hakları, demokrasi ve özgürlükle ilgili rahatça konuşmaya başlamışlarken birçok insan geçmişteki korkunç ve iğrenç zulmü düşünebilir. ÇKP sivil kıyafetlerini yapmış ve tüm dünyayla bağlantı kurmaya hazırdır.

Fakat bu gerçekten çok uzaktır. ÇKP, kendi kötü işkence ve cinayetlerinden korkmayan bir grup olduğunu farkettiğinde kullandıkları acımasızlıklar daha deli bir hal alır. Bu yolla eziyet edilen grup Falun Gong'dur.

Guangxi ilinde, kızıl muhafızların eziyeti ve yamyamlığı kurbanların vücutlarından kurtulmayı ve bir insanı birkaç dakika yada saatte öldürmeyi amaçlamıştır. Falun Gong uygulayıcıları, doğruluk, merhamet ve hoşgörü gibi inançlarını bırakmaları yönünde eziyet görmüşlerdir. Bu acımasız işkenceler günlerce, aylarca yada yıllarca sürmüştür. 10,000'den fazla Falun Gong uygulayıcısının bu işkenceler sonucu öldüğü tahmin edilmektedir.

Tüm bu işkencelerden acı çeken ve ölümden kaçan Falun Gong uygulayıcıları 100'den fazla işkence metodunu kaydetmişlerdir, sıradakiler bunlardan sadece birkaçıdır:

Kötü dövme Falun Gong uygulayıcılarını suistimal etmek için en çok kullanılan yoldur. Polis ve baş tutuklular uygulayıcıları direkt döverler ve diğer mahkumlara da ön ayak olurlar. Birçok mahkum bu dayaktan sağır olmuş, dış kulak dokuları işlevini yitirmiş, göz küreleri ezilmiş, kafatası, omurga, göğüs kafesi, köprücük kemiği, leğen kemiği, kollar ve bacaklar kırılmış, dayak sonucu kollar ve bacaklar kesilmiştir. Bazı işkencelerde daha acımasızlaşmış erkek uygulayıcıların testisleri kısırılmış, kadın uygulayıcıların ise üreme organları hırpalanmıştır. Eğer uygulayıcılar teslim olmazlarsa işkenceciler derileri soyulana kadar dövmeye devam edecek ve vücutları yarılacaktır. Uygulayıcıların vücutları işkenceden tamamen deforme olmuş ve kanla kaplanmış olup gardiyanlar hala üstlerine tuzlu su dökmeye ve elektrik şoku uygulamaya devam etmiştir. Kan ve yanık et kokusu birbirine karışmış ve acı çığlıklar berbatır. Bu arada işkenceciler boğulma korkularını gizlemek için uygulayıcıların kafalarını kapatmak üzere plastik çantalar kullanmışlardır.

Falun Gong uygulayıcılarına işkence etmek için Çin çalışma kampalarında en çok kullanılan diğer bir yol elektrik şokudur. Polis uygulayıcıları; ağız, başın tepesi, göğüs, cinsel bölge, kalça, uyluk kemiği, ayak tabanları, kadın uygulayıcıların göğüsleri ve erkek uygulayıcıların

penisleri gibi vücutlarının hassas bölgelerine şok uygulamak için elektrik batonları kullanmıştır. Birçok polis uygulayıcıları yanık kokusu gelene ve incinen yerler morarana kadar şoka tabi tutmuştur. Bazen anüs ve kafa aynı anda şoka tabii tutulur. Polis genellikle on yada daha fazla elektrik batonunu uygulayıcıları uzun süre dövmek için kullanmıştır. Normalde bir elektrik batonu onbinlerce voltur. Boşaldığında statik bir sesle mavi bir ışık yayar. Elektrik akımı insan vücuduna girdiğinde kişiye yandığını yada sinekler tarafından ısırıldığı hissini verir. Kurbanın derisi kırmızıya döner, ezilir, yanar ve yaralar mikrop kapar. Kurbanın başına çekiçle vuruluyormuş hissi yaratan daha yüksek voltajlı güçlü elektrik batonları da vardır.

Polis ayrıca yanan sigarasıyla kurbanın ellerini, yüzünü, ayaklarının altını, göğsünü, sırtını, meme uçlarını ve diğer yerlerini yakar. Uygulayıcıların ellerini ve cinsel organlarını yakmak için sigara çakmağı kullanırlar. Özel yapım demir parmaklıkları kıpkırmızı olana kadar elektrik ocaklarında ısıtıp daha sonra uygulayıcının ayağını yakmak için kullanmışlardır. Polis ayrıca uygulayıcıların yüzünü yakmak için de kırmızı mangal kömürü kullanmıştır. Polis, birçok kötü işkenceye maruz kalmasına rağmen hala nefes alan ve nabızı atmakta olan bir uygulayıcıyı ölümüne yakmışlardır. Polis daha sonra bunu “kendini kurban etme” olarak adlandırmıştır.

Polis kadın uygulayıcıların göğüslerine ve cinsel organlarına vurur. Hem polisler hem de diğer grup tarafından tecavüze uğramışlardır. Buna ek olarak, polis kadın uygulayıcıların kıyafetlerini çıkartıp, daha sonra onların da tecavüzüne uğrayacakları erkek tutukluların bulunduğu hücrelere atarlar. Göğüslerini ve cinsel organlarını şoka tabii tutmak için elektrik batonu kullanmışlardır. Göğüs uçlarını yakmak için çakmak kullanmışlar ve şoklamak için kadın uygulayıcıların vajinalarına elektrik batonları koymuşlardır. Dört diş fırçasını bir grup yapıp bunu kadın uygulayıcıların vajinalarına sokmuşlar ve çevirmişlerdir. Kadın uygulayıcıların özel bölgelerini özel kancalarla asmışlardır. Kadın uygulayıcıların elleri arkalarında bağlı göğüs uçlarından elektrik geçen bir tele bağlanmışlardır.

Falun Gong uygulayıcılarını “sıkıntı ceketi” [20] giymek için zorlarlar ve daha sonra ellerini arkada çaprazlayıp bağlarlar. Kollarını omuzlarından öne doğru göğüslerinin üzerine doğru alırlar ve bacaklarını da bağlayıp camdan aşağı sallandırırılar. Aynı zamanda uygulayıcıların ağızlarını bezle kapatıp, kulaklarına kulaklık takıp sürekli Falun Gong’a iftira atan mesajlar dinletirler. Bir görgü tanığının ifadesine göre bu işkenceden acı çeken insanlar, kırılan kollarını, bağlarını, omuzlarını, bileklerini ve dirseklerini çabucak güçlendirirler. Bu şekilde uzun süre işkenceye tabi tutulanların omurgaları tamamen kırılmış olup acı verici bir şekilde ölürlar.

Uygulayıcıları ayrıca lağım pisliği dolu zindanlara atarlar. Bambu sopalarla uygulayıcıların tırnak altlarına vururlar ve yaralarına mikrop kaptıran tavanları kırmızı, yeşil, sarı, beyaz ve diğer küflerle kaplı rutubetli odalarda kalmaya zorlarlar. Uygulayıcıları ısırması için ayrıca köpekleri, yılanları ve akrepleri vardır ve uygulayıcılara sinir bozucu uyuşturucular enjekte ederler. Bunlar uygulayıcıların çalışma kamplarında gördüğü eziyetlerden sadece birkaçıdır.

III. Parti İçindeki Acımasız Mücadele

ÇKP üyelerini, adalet ve ahlaktan çok Parti doğasının temeli üzerinde birleşirken özellikle kıdemli görevliler temel problemdir. Parti, üyelerini öldürerek bir terör atmosferi yaratma

ihtiyacı duyar. Daha sonra kurtulanlar anlarlar ki; büyük bir diktatör birinin ölmesini isterse o kişi sefil bir şekilde ölecektir.

Komünist Partinin iç savaşları iyi bilinir. Politbüro'nun, Rus Komünist Partisinin, Lenin ve Stalin hariç ilk iki dönemde ölen tüm üyeleri idam edilmiş yada intihar ettirilmiştir. Beş Mareşalin üçü, beş Başkomutanın üçü, on tane İkinci Ordu Başkomutanı, 85 Onbaşının 57'si ve 195 Bölüm Başkanının 110'u idam edilmiştir.

ÇKP her zaman “acı mücadeleyi ve acımasız saldırıyı” savunur. Bu tip taktikler sadece parti dışından insanları hedeflemez. Jiangxi ilindeki devrim dönemi erken olmasına rağmen ÇKP anti bolşevik topluluğundan (AB topluluğu) birçok insanı öldürmüştür [21] geriye savaşmak için kurtulan çok az kişi olmuştur. Yanan şehrinde parti bir “düzeltme” kampanyası başlatmıştır. Daha sonra politik açıdan kurulduğunda Gao Gang, Rao Shushi [22], Hu Feng, ve Peng Dehuai'i elemişlerdir. Kültür Devrimi sırasında Parti dahilindeki birçok kıdemli üyede çıkarılmışlardır. ÇKP'nin ilk Sekreteri ve Generalleri iyi bir sona ulaşamamışlardır.

Bir zamanlar ulusun 2 numaralı figürü olan Çin'in eski başkanlarından Liu Shaoqi, sefil bir şekilde hayatını kaybetmiştir. 70. yaş gününde Mao Zedong ve Zhou Enlai [23] Wang Dongxing'a (Mao'nun baş koruması) Liu Shaoqi için bir hediye mesela bir radyo getirmesini istemişlerdir. Böylelikle “vatan haini, casus ve dönek Liu Shaoqi'yi sonsuza dek partiden çıkar ve Liu Shaoqi ile yandaşlarını açığa vur ve eleştir” gibi 12. merkezi komitenin sekizinci tam oturumunun raporlarını dinleyebilsin.

Liu Shaoqi akli dengesini kaybetmiş ve hastalığı zamanla kötüleşmiştir. Uzun süre yatağa bağlı hareketsiz yatması nedeniyle, boynu, sırtı, kalçası ve topukları mikrobik yatak yaralarına dönüşmüştür. Çok acı duyduğunda kıyafet, birkaç parça eşya yada diğer insanların kollarına yapışır ve gitmelerine izin vermezdi bu nedenle insanlar her iki eline de birer plastik şişe verirlerdi. Öldüğünde bu iki plastik şişe, sıkıca tutmasından dolayı birer kum saati şeklini almıştı.

1969 Ekim'inde Liu Shaoqi'nin bedeni çürümeye başlamış ve iltihap kapmış yaralar kokmaya başlamıştı. Bir parmak kadar inceydi ve ölümün eşiğindedi. Fakat merkez parti komitesinden özel bir dedektif herhangi bir şekilde yıkanmasına yada elbiselerini değiştirmesine izin vermiyordu. Bunun yerine bütün kıyafetlerini çıkartıp, bir yorgana sarıp, Pekin'den Kaifeng şehrine uçakla yolluyor ve güvenilir bir bloğun bodrum katına kitliyorlardı. Ateşi yükseldiğine ilaç vermek yerine tıbbi tüm personeli uzaklaştırıyorlardı. Liu Shaoqi öldüğünde tüm vücudu bozulmuş ve iki feet uzunluğunda beyaz dağınık bir saça sahipti. İki gün sonra bir geceyarısı büyük enfeksiyonlu bir hasta gibi ve geride bıraktığı yatağı, yastıkları ve diğer şeyleriyle beraber yakıldı. Liu'nun ölüm kartı okunur: İsim: Liu Weihuang, meslek: işsiz, ölüm nedeni: hastalık. ÇKP ulusun başkanını doğru dürüst bir neden vermeksizin bu şekilde ölümüne işkenceyle öldürmüştür.

IV. Devrimi Yayararak Denizaşırı Yerlerdeki İnsanları Öldürmek

Büyük bir zevkle ve birçok metot kullanarak, Parti içindeki ve Çin'deki insanları öldürmeye ek olarak ÇKP “devrimi” yayarak denizaşırı yerlerdeki insanları da öldürmeye iştirak etmiştir. Khmer Rouge bunun tipik bir örneğidir.

Oysa Pol Pot'un Khmer Rouge'sı Kamboçya da sadece dört yıldır mevcuttu. Bununla birlikte 1975'ten 1978'e kadar 200.000 Çinli de dahil iki milyondan fazla insan, nüfusu sadece sekiz milyon olan bu küçük ülkede öldürülmüştür.

Khmer Rouge'un suçları saymakla bitmez fakat bunları burada tartışmayacağız. Bunun yanı sıra ÇKP ile olan ilişkilerini konuşacağız.

Pol Pot Mao Zedong'a tapar. 1965'ten başlayarak Mao Zedong'un öğretilerini dinlemek için Çin'i dört kez ziyaret etmiştir. Kasım 1965'in erken zamanlarında Pol Pot üç aydan fazla Çin'de kalmıştır. Chen Boda ve Zhang Chunqiao, "politik güç silahın namlusunun dışına taşar", "sınıf çatışması", "işçi sınıfının diktatörlüğü" ve bunun gibi birçok teoriyi tartışmışlardır. Daha sonra bunlar, Kamboçya'yı nasıl yönettiğinin temelini oluşturur. Kamboçya'ya döndükten sonra Pol Pot partisinin ismini Kamboçya Komünist Partisi olarak değiştirir ve ÇKP'nin şehri kırsal alandan kuşatma modeline göre devriminin temellerini kurar.

1968 yılında Kamboçya Komünist Partisi resmi olarak bir ordu kurmuştur. 1969'un sonunda sayısı 3,000'den fazla kişiyi bulmuştur. Fakat 1965'te Phnom Penh kentine saldırmadan ve işgal etmeden önce tam teçhizatlı ve 80,000 cesur askere sahip bir hal almıştır. Bu durum tamamen ÇKP'nin desteğine bağlıydı. Wang Xiangen'in yazdığı [24] *Vietnamı Destekleme ve Amerikayla Savaşma Belgelerinde* dediğine göre 1970 yılında Çin Pol Pot'a 30,000 teçhizatlı asker vermiştir. 1975 Nisanında Pol Pot, Kamboçya'nın tüm sermayesini almış ve iki ay sonra ÇKP'ni ziyaret etmek ve talimatları dinlemek için Pekin'e gitmiştir. Açıkça görülüyor ki; Khmer Rouge bu cinayetleri ÇKP'nin teorileri ve materyal desteği olmasaydı gerçekleştiremezdi.

Örneğin; Prens Sihanouk'un iki oğlu Kamboçya Komünist Partisi tarafından öldürüldükten sonra, Kamboçya Komünist Partisi Zhou Enlai'nin emirlerine uyarak Sihanouk'u Pekin'e göndermiştir. Şu çok iyi bilinir ki; Kamboçya Komünist Partisi birilerini öldürürse, gelecekte ki herhangi bir sorun ihtimaline karşın ana karnındaki fetüsü bile öldürebilir. Fakat Pol Pot Zhou Enlai'nin isteğine karşı çıkmadan uymuştur.

Zhou Enlai, Sihanouk'ı bir kelimeyle koruyabilirdi fakat ÇKP Kamboçya Komünist Partisi tarafından öldürülen 200.000'den fazla Çinlinin öldürülmesine engel olmamıştır. Aynı zamanda; Çinli Kamboçyalılar elçiliğe gitmişler fakat elçilik onları görmezlikten gelmiştir.

1998 Mayısında, Endonezya'da çok sayıda etnik Çinlinin öldürülmesi ve tecavüz olayına da ÇKP sessiz kalmıştır. Hiçbir yardım talep etmemiş hatta aksine Çin'deki haberleri engellemiştir. Çin hükümetinin deniz aşırı yaşayan Çinlilerin kaderini önemsemediği aşıkardır hatta herhangi bir insani yardım teklifinde de bulunmamıştır.

V. Ailenin Yok Oluşu

ÇKP'nin politik kampanyalarında ne kadar insanın öldüğünü saymanın herhangi bir yolu yoktur. Geldikleri etnik grup, bölge ve yerel lehçe itibariyle insanlar arasında da herhangi bir istatistiki anket yapabilmeyin imkanı yok. ÇKP hükümeti bu tür bir anketi hiç desteklemedi çünkü bu durum kuyusunu kazmak gibi bir şeydi. ÇKP, kendi tarihini yazarken detayları atlamayı tercih etmiştir.

ÇKP'den zarar gören ailelerin sayısını bilmekte çok zordur. Bazı durumlarda bir kişi ölür ve bir aile dağılır. Başka bir durumda; tüm aile ölmüştür. Hiç kimse ölme bile boşanmaya zorlanırlardı. Baba ve oğlu, anne ve kızı ilişkilerinden feragat etmeye zorlanmışlardır. Bazıları sakatlanmış, bazıları çıldırmış, bazıları ise işkenceden kaynaklanan hastalıklardan ötürü genç yaşta ölmüşlerdir. Tüm bu aile trajedilerinin kaydı tamamlanamamıştır.

Japon kökenli *Yomiuri News* bir keresinde Çin nüfusunun yarısından fazlasının ÇKP tarafından eziyet gördüğünü yazmıştır. Bu durumda ÇKP tarafından yok edilen aileler 100 milyonu aşmaktadır.

Zhang Zhixin [25] hikayesinden birçok kez bahsedilmesi itibariyle artık bir hane adı haline gelmiştir. Bir çok insan çektiği fiziksel ve akli eziyeti ve tecavüzü bilir. Sonunda çıldırmış ve boğazı açıldıktan sonra öldürmek için vurulmuştur. Fakat birçok insan bu trajedinin ardında daha farklı kötü bir hikaye olduğunu bilmeyebilir hatta her aile üyesi "aileler için ölüm sıra arkadaşları toplantısı"na başvurmuşlardır.

Zhang Zhixin'in kızı Lin Lin 1975 baharında tekrar geri çağırılmıştır.

Shenyang Mahkemesinden bir kişi; "Annen ölümüne bir devrim karşıtı. Reformu kabullenmeyi reddeder ve yola gelmez bir inatçıdır. Liderimiz başkan Mao'nun karşıtıdır, yenilmez Mao'nun fikirlerine ve Mao'nun işçi sınıfı devrim boyutuna karşıdır. Birbiri üstüne işlediği suçlar nedeniyle hükümetimiz cezaları arttırmayı düşünür. Eğer idam edilirse tutumun ne olur?" cümlelerini yüksek sesle söylemiştir. Şaşırdım ve nasıl cevap vereceğimi bilmiyordum. Fakat yaşların gözlerimden süzülmesini engellemeye çalışarak sakin olmaya çalıştım. Babam bana başkalarının önünde ağlamamamı söylemişti aksi takdirde annemle ilişkimizi kesemezdik. Babam cevap verdi: "Eğer tüm mesele buysa, hükümet gerekli olan şeyi yapmakta özgürdür."

Mahkemeden bir kişi tekrar sordu: "Eğer idam edilirse vücudunu alacakmısınız, hapisanedeki şahsi eşyalarını alacakmısınız?" Başımı eğdim ve hiçbir şey söylemedim. Babam yine benim yerime cevap verdi. "Bizim hiçbirşeye ihtiyacımız yok." Babam kardeşimi kucağına aldı, elimi tuttu ve beraber ilçe motelinden ayrıldık. Sersemlemiş bir şekilde evimize doğru inleyen kar fırtınası eşliğinde yol aldık. Yemek pişirmedik, babam kalan buğdaylı tek çöreği böldü ve kardeşimle bana verdi ve dedi ki "bitirin ve yatın" kilden yatağın üzerine yavaşça uzandım. Babam bir tabure üzerine oturdu ve ışığa bakakaldı. Bir müddet sonra yataklarımıza baktı ve uyuduğumuzu düşündü. Ayağa kalktı, Shenyang'daki evimizden getirdiğimiz bavulu açtı ve annemin fotoğrafını çıkardı. Baktı ve gözyaşlarına engel olamadı.

Yataktan kalktım, başımı babamın koluna koydum ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladım. Babam kafamı hafifçe okşadı ve dedi ki, "Bunu yapma, komşularımızın duymasına izin veremeyiz." Kardeşim ağladığımı duyunca uyandı. Babam beni ve kardeşimi sıkıca sardı. O akşam ne kadar gözyaşı döktüğümüzü bilmiyorduk fakat bildiğimiz şey özgürce olmamasıydı. [26]

Bir üniversite okutmanının mutlu bir ailesi vardı fakat bu sağcılarını düzeltme sürecinde ailesinin başına bir felaket geldi. Anti-Sağcı Hareket sırasında, karısı sağcı olarak kabul edilen biriyle flört ediyordu. Sevgilisi daha sonra uzak bir bölgeye gönderildi ve büyük sıkıntılar yaşadı. Genç bir kız olduğundan tek başına gidemedi ve sevgilisini bırakarak okutmanla

evlendi. Sevgilisi dönüp şehre geldiğinde, o, birçok çocuğu olan ve geçimişine ihanet etmekten pişmanlık duymayan biriydi. Vicdan azabından kurtulmak için kocasından boşanmak istedi. Bu zamanlarda, okutman 50’li yaşlardaydı ve bu ani değişikliği kabul etmeyerek çılgına döndü. Bütün kıyafetlerini çıkardı ve yeni bir hayata başlamak için bir yer aramaya başladı. Sonunda karısı onu da çocuklarını da terketti. Acı verici bir ayrılığın başka acı verici bir ayrılıkla değiştirilmesi partide çözülemeyen bir problem ve tedavisi olmayan sosyal bir yara olarak algılanmıştı.

Aile Çin topluluğunun temel birimidir. Ayrıca geleneksel kültürün Parti kültürüne karşı son savunmasıdır. Bu nedenle aileye verilen hasar ÇKP’nin öldürme tarihindeki en kötü olaydır.

ÇKP’nin tüm sosyal kaynakları tekeline alması nedeniyle bir insan diktatörlüğün karşısında olursa o kişi geçim konusunda hemen bir kriz yaşayacak, toplumdaki herkes tarafından suçlanacak ve saygınlığını yitirecektir. Adaletsiz bir şekilde davranıldığında bu masum insanlar için sığınılacak güvenli tek liman ailedir. Fakat ÇKP’nin suçlama politikası aile bireylerinin birbirlerini rahatlatmasını sağlar aksi takdirde diktatörlük karşıtı olarak etiketlenerek risk altına girerlerdi. Örneğin Zhang Zhixin de boşanması için zorlanmıştı. Birçok insan için açıklama yapmak, çatışmak, toplumu eleştirmek yada kınamak gibi aile bireylerinin ihaneti de ruhları kırabilen son damladır. Sonucunda birçok insan intihar etmiştir.

VI. Öldürmenin Gidişatı ve Sonucu

ÇKP’nin Öldürme İdeolojisi

ÇKP, Marksizm ve Leninizm gelişirken kendini her zaman yetenekli ve yaratıcı olarak gösterir fakat gerçekte ÇKP yaratıcı olarak tarihte ve dünya çapında eşi görülmemiş bir kötülük geliştirir. Halkı ve entelektüelleri aldatmak için sosyal birliğin komünist ideolojisini kullanır. Tüm ateizmi ilerletmek için bilimin ve teknolojinin temelini çürüten inanç fırsatını boyutlandırır. Şahsi mülkiyeti reddetmek için Komünizmi ve Lenin’in teorisini kullanır ve şehri yönetmek için acımasız devrimi pratik eder. Aynı zamanda Çin geleneklerinden sapmış Çin kültürünün en gelişmiş kötü bölümünü güçlendirmiş ve birleştirmiştir.

ÇKP, işkence altındaki diktatörlüğün “devrim” yada “sürekli devrim” konusunda komple bir teori ve iskelet yaratmıştır ve bu sistemi toplumu değiştirmek ve parti diktatörlüğünü garantiye almak için kullanmıştır. Teorisi iki bölümden oluşur: ekonomik taban ve işkence diktatörlüğü altında üstyapı. Bu ekonomik taban üst yapıyı saptarken üst yapıda ekonomik taban üzerinde rol oynar. Bu üst yapıyı güçlendirmek için özellikle de partinin gücünü, devrimi aşağıdakileri de içeren ekonomik tabandan başlatmalı:

- (1) Kırsal bölgedeki ürün ilişkilerini yönetmek için toprak sahiplerini öldürmek [27] ve şehirlerdeki ürün ilişkilerini yönetmek için kapitalistleri öldürmek.

Bu üst yapıyla beraber öldürmek, Partinin ideolojide tam kontrolünü sağlamak için defalarca gerçekleştirilmiştir. Bunlar;

- (1) Entelektüellerin partiye karşı olan tutum problemini çözme.

Uzun bir zaman zarfında, ÇKP entelektüellerin fikirlerini değiştirmek için birçok kampanya başlatmıştır. Entelektüelleri burjuva bencilliğiyle, burjuva ideolojisi, apolitik bakış açısı, sınıf farkı olmayan ideolojisi, liberalizm vb. ile suçlamışlardır. ÇKP, entelektüellerin beyinlerini yıkayarak saygınlıklarını kaybettirmiş ve vicdanlarını yok etmiştir. ÇKP neredeyse tamamen bağımsız düşünceyi ve adalet için konuşmak ve adaleti sağlamak için birine hayatını adanmak gibi entelektüellerin diğer iyi niteliklerini de yok etmiştir. Bu gelenek öğretir ki; Ne güçlü ve onurlu olduğunda aşırıya kaç yada fakir ve anlaşılması güç olduğunda amacından sap, ne de büyük bir gücün önünde eğil” [28] “Kişi durumdan endişesini paylaşacak ilk, mutluluğunu paylaşacak son kişi olmalı.” [29] Her sıradan insan, milletinin başarı ve başarısızlığından kendini sorumlu tutmalıdır.” [30] Ve “Anlaşılması güç durumlarda kişi kendisini mükemmel yapabilir fakat göze batan durumlarda tüm ülkesini de mükemmelleştirebilir.” [31]

(2) Bir kültür devrimi başlatmak ve ÇKP'nin tüm kültürel ve politik liderliği kazanmak için insanları öldürmek.

ÇKP, Parti içinde ve dışında bir grup kampanyayı seferber etmiş ve edebiyat, sanat, tiyatro, tarih ve eğitim alanlarında öldürmeye başlamıştır. ÇKP ilk ataklarını, “üç ailelik kasaba” daki [32] gibi Liu Shaoqi, Wu Han, Lao She ve Jian Bozan gibi ünlü insanlar üzerine yönlendirmiştir. Daha sonra, ölenlerin sayısı “parti içinde küçük bir gruba” ve “ordu içinde küçük bir gruba” yükselir ve sonuç olarak öldürme tüm parti ve ordu içinde artarak ülkedeki tüm insanlara ulaştı. Tam donanımlı seçilmiş fiziksel vücutlar ve kültürel saldırılar insanların ruhlarını öldürdü. Bu durum, ÇKP'nin kontrolü altında son derece karmaşık ve vahşi bir dönemdi. İnsan doğasının kötü yanı, bir kriz durumunda gücünü toplamak için Partinin ihtiyaçlarıyla maksimuma ulaşmış olmasıdır. Herkes “devrim” ve “başkan Mao'nun devrimci hareketini koruma” adı ak84a5(lt)]TJ/TT6 1 Tf313818 0 TD0 Tc0 Tw0(Tj/TT2 1 Tf0:2764 0 TD=0.0023 Tc018

İnsanların bilme hakları ÇKP'nin bir diğer zayıf noktasıdır; ÇKP ayrıca bilgileri saklamak içinde insanları öldürür. Geçmişte “düşmanın radyo kanalını dinlemek” hapisle cezalandırılacak ağır bir suçtu. Şimdi, Falun Gong'un eziyetiyle ilgili devlet kanalının durdurulması ile ilgili birçok olayı karşılamak için Jiang Zemin “acımadan hemen öldürmek” gizli emrine değinmiştir. Bu durdurmayı ortaya çıkaran Liu Chengjun eziyet edilerek öldürülmüştür. ÇKP, “610 Ofis” (Falun Gong'a eziyet etmek için yaratılmış Nazi Almanya'sında Gestapo'ya benzer bir örgüt), polis, davacı, mahkemeler ve insanların her hareketini görüntüleyen güçlü bir internet sistemini kurmuştur.

(6) Kendi merakları için insanların hayatta kalma haklarını elinden almak.

ÇKP'nin, sürekli devrimi gerçekte gücünü kaybetmeyeceği anlamına gelir. Günümüzde, ÇKP'nin içindeki hırsızlık ve yozlaşma, partinin tam liderliği ve insanların yaşama hakkı arasında uyumsuzluk yaratır. İnsanlar kendi haklarını yasal olarak korumak istediklerinde ÇKP kasap bıçağını sallayarak bu hareketin elebaşı olarak adlandırılanlara doğru şiddet kullanır. ÇKP şimdiden bu amaç için bir milyon silahlı polis hazırlamıştır. Bugün, ÇKP 1989'daki Tiananmen katliamından sonra öldürmek için daha iyi hazırlanmış görünmektedir. Bunun yanı sıra, ÇKP insanlarını yıkmak için bir yola sürüklerken, kendini de ayrıca bitmiş bir yola sokmuştur. ÇKP tam anlamıyla hassas bir konuma gelmiştir. Bu anlamda bir Çin atasözü şöyle der: “rüzgar eserken otları ve ağaçları düşman kabul eder.”

Yukarıdan da anlaşıldığı gibi; ÇKP doğadaki kötü bir hayalettir. Tüm kontrolü sağlamak için zamanda ve mekanda ne kadar değişiklik olursa olsun ÇKP öldürme geçmişini değiştirmeyecektir; geçmişte insanları öldürdü, şimdi de öldürüyor ve ilerde de öldürecek.

Farklı Koşullar Altında Farklı Öldürme Yöntemleri

A. Yol Gösteren Propaganda

ÇKP insanları öldürmek için bu döneme kadar dayananan birçok yol kullanmıştır. Birçok durumda, ÇKP öldürmeden önce propaganda geliştirmiştir. Sanki insanlar ÇKP'nin öldürmesini istiyorlarmış gibi ÇKP'nin sıkça söylediği, “sadece öldürmek halkın kızgınlığını giderebilir” dir. Gerçekte ÇKP bu halk kızgınlığına yol açmıştır.

Örneğin; bir halk efsanesinin çarpıtılması olan içinde uydurulmuş hikayelerden ve sualtı zindanlarından bahseden “Beyaz Saçlı Kız” dramında [33], “Liu Wencai” insanları toprak sahiplerinden nefret etmek için eğitmektedir. ÇKP, Çin'in ilk başkanı Liu Shaoqi'nde olduğu gibi düşmanlarını sürekli şeytan olarak gösterir. Diğerlerinden farklı olarak ÇKP Ocak 2001'de Tiananmen meydanında insanların Falun Gong'a olan nefretini kışkırtmak için kendi kendini kurban etme olayı sergilemiştir ve sonra Falun Gong'a karşı soykırım kampanyaları artmıştır. ÇKP insanları öldürme yollarını değiştirmekle kalmamış bunun yerine yeni bilgi teknolojileri geliştirmiştir. Geçmişte ÇKP sadece Çinlileri kandırırdı fakat şimdi tüm dünyadakileri kandırıyor.

B. İnsanları Öldürmek İçin Toplulukları Seferber Etmek

ÇKP, diktatörlüğünün makineleşmesi doğrultusunda sadece insanları öldürmez ayrıca insanları birbirlerini öldürmeleri için örgütler. ÇKP bu örgütlenmelerin başında bazı kanunlar

ve düzenlemeler gözlemlemesine rağmen aynı zamanda insanları katılmaları için kışkırtmış ve bu büyük kıyımı kimse önleyememiştir. Örneğin; ÇKP toprak reformunu gündeme getirdiğinde ancak toprak reformu komitesi toprak sahiplerinin hayatları ve ölümleri üzerine karar verebilir.

C. Bir Kişinin Fiziksel Vücudunu Öldürmeden Ruhunu Öldürmek

Bir diğer öldürme yolu da kişinin vücudunu öldürmeden ruhunu yok etmektir. Çin'in tarihinde, acımasız ve kötü Qin hanedanlığı (M.Ö. 221 – 207) zamanında bile insanların ruhları yok edilmemişti. ÇKP insanlara şehit olarak ölme şansını vermemiştir. Politikalarını “itiraf edenlere yumuşak davran, inkar edenleri cezalandır” ve “bir suçu itiraf etmek için tek yol başını öne eğmektir.” gibi duyurdular. ÇKP insanları kendi düşünce ve inanışlarından vazgeçirmek için zorlamış, köpekler gibi saygınlıklarını yitirerek ölmeye terk etmiştir, saygın bir ölüm sıradakileri cesaretleri direbilir. İnsanlar sadece küçük düşmüş ve utanç içinde ölürse ÇKP kurbanı özenen insanların eğitime amacını gerçekleştirebilir. ÇKP'nin Falun Gong'a çok kötü ve vahşi davranmasının sebebi Falun Gong uygulayıcılarının inançlarını hayatlarından daha önemli değerlendirmeleridir. ÇKP saygınlıklarını yok edemediğinden fiziksel olarak zarar vermek için her şeyi yapabilir.

D. Akrabalık ve Yabancılaşmayla İnsanları Öldürmek

ÇKP bazı insanlara dost olma ve diğerlerine de yabancılaşmak için insanları öldürürken hem havuç hem de sopa kullanır. ÇKP her zaman %5'lik oranı kullanarak nüfusun “az bir bölümüne” saldırır. Nüfusun çoğunluğu her zaman iyidir ve eğitimi hedef alır. Bu tip eğitim terörü ve dikkati içerir. Terörün içinden geçen eğitim insanlara ÇKP'den ayrılanların doğru bir sona ulaşamayacaklarını göstermek için korkuyu kullanır. Dikkatten geçen eğitim ise insanlara, ÇKP'nin güvenini kazandıkları ve ÇKP ile birlik oldukları takdirde sadece güvende olmayacaklarını ayrıca yükselmek yada kazanç sağlamak için iyi bir şansa sahip olacaklarını gösterir. Bir zamanlar Lin Biao'nun dediği gibi [33] “Bugün küçük bir parça (sindirilmiş) ve yarın küçük bir parça, yakında toplamda büyük bir parça olacaktır”. Bir hareketten kurtulup sevenler genelde ikincinin kurbanı olurlar.”

E. Potansiyel Tehditleri ve Gizli Ekstra Hukuki Ölümleri Tomurcukta Saklamak

Son zamanlarda ÇKP tomurcukta saklama ile ilgili öldürme yollarını ve kanun dışı ölümleri geliştirmiştir. Örneğin; çalışanlar olarak “grevciler yada işçi sınıfı” protestoları birçok yerde ortak olmuştur. ÇKP elebaşları yakalanarak büyümesi engellenmeye çalışılan hareketleri eller ve bu kişileri hapishaneye gönderir. Başka bir örnekte; özgürlük ve insan hakları tüm dünyada daha çok tanınmaya başlamışken ÇKP herhangi bir Falun Gong uygulayıcısını ölüme terk etmemiştir fakat Jiang Zemin'in önerisi altında “Falun Gong uygulayıcılarını öldürmekten kimse sorumlu değildir.” Falun Gong uygulayıcıları tüm şehir çapında trajik ölümlere sebep olan eziyetlere sahne olmuştur. Çin oluşumu eğer bir kişi adaletsiz bir ortamda acı çekiyorsa insanların yaklaşım haklarını şart koşar. Bununla birlikte ÇKP sivil kıyafetli polisler kullanır yada durdurmak, yakalamak ve eve geri göndermek için canileri kiralar yada çalışma kamplarına gönderir.

F. Diğerlerini Uyarmak İçin Birini Öldürmek

Zhang Zhixin, Yu Luo ve Lin Zhao'e [35] yapılan eziyetler buna örnektir.

G. Öldürme Gerçeğini Saklamak İçin Sindirme Politikasını Kullanmak

Uluslararası etkiye sahip ünlü insanlar ÇKP tarafından genellikle sindirilirler fakat öldürülmezler. Bunun amacı, halk tarafından dikkat uyandırmayan ölümleri saklamaktır. Örneğin; gericileri sindirme kampanyası sırasında ÇKP Long Yun, Fu Zuoyi ve Du Yuming gibi yüksek rütbeli KMT Generallerini öldürmedi, bunun yerine düşük rütbeli KMT görevlilerini ve askerlerini öldürdü.

Uzun bir zaman sonunda ÇKP'nin cinayetleri Çinlilerin ruhlarını yaralamıştır. Günümüzde Çin'de herkesin öldürmeye karşı eğilimi vardır. Teröristler 11 Eylül 2001'de Birleşmiş Milletlere saldırdığında birçok Çinli Çin ilan tahtlarındaki mesajları alkışla karşılamıştır. Savaşın tüm savunucuları her yerden duyulmakta ve insanları korkudan titretmekteydi.

Sonuç

ÇKP'nin bilgi tıkanıklığına bağlı yönetimi sırasında işkenceye bağlı olarak ölenlerin yaklaşık sayısını bilmenin imkanı yoktur. Önceki hareketlerde en az 60 milyon insan ölmüştür. Buna ek olarak ÇKP, Xinjiang, Tibet, İç Moğolistan, Yunnan ve diğer yerlerde de azınlıkları öldürmüş olup bu olaylarla ilgili bilgiye ulaşmak zordur. Bir aralar *Washington Post* ÇKP tarafından işkenceden öldürülenlerin sayısının 80 milyona yakın olduğunu belirtmiştir [36].

Bu ölenlerin sayısı yanında, eziyet sonrası yaşananlardan kaç kişinin sakat kaldığını, kaç kişinin aklını yitirdiğini, öfkelenildiğini, üzüldüğünü yada korktuğunu bilmemizin olanağı yoktur. Her bir ölüm, kurbanın ailesi üzerine bitmez bir ıstırap bırakan acı bir trajedir.

Japon kaynaklı *Yomiuri News*'teki habere göre [37], Çin merkez hükümeti, 29 il ve belediyede Kültür Devrimi sırasında meydana gelen sakatlıklar üzerinde tetkikler yapmıştır. Sonuçlar göstermiştir ki yaklaşık 600 milyon insan ki bu da Çin nüfusunun yarısını oluşturur Kültür Devrimi sırasında işkence görmüş yada suçlanmıştır.

Stalin'in de dediği gibi bir insanın ölümü trajedir fakat bir milyonun ölümü sadece bir istatistiktir. Sichuan ilinde birçok insanın açlıktan öldüğü açıklandığında, Sichuan ilinin parti ilk sekreteri Li Jingquan'ın "Hangi hanedanlığın insanları ölmedi?" sorusu üzerine Mao Zedong "Yaralılar her çatışma için kaçınılmazdır. Ölüm her zaman meydana gelir." diye cevap vermiştir. Bu ateist komünizminin hayata bakış açısıdır. Bu nedenle Stalin rejimi sırasındaki eziyetlerde 20 milyon insan ölmüştür bu da ilk USSR'nin %10 nüfusunu oluşturmaktadır. ÇKP, tüm ulusun nüfusunun neredeyse %10'unu oluşturan 80 milyona yakın insanı öldürmüştür(Kültür Devrimi sonunda). Khmer Rouge iki milyon insanı yada Kamboçya nüfusunun dörtte birini öldürmüştür. Kuzey Kore de, kıtlık yüzünden ölenlerin sayısı bir milyonu aşmıştır. Bunlar hep Komünist Parti tarafından sahiplenilen kanlı alacaklardır.

Yanlış mezhepler insanları kurban eder ve kötü hayaletlere tapınmak için kanlı vücutlarını kullanır. Başlangıcından beri Komünist Parti "sınıf çatışmalarını", "parti içi çatışmaları" ve diğer yanlışları anmak için insanları öldürmeye devam etmiş, parti dışından insanları öldürmek yerine kendi elemanlarını katletmiştir. Hatta kendi parti Genel Sekreterini, Mareşali, Generali, Bakanları ve diğerlerini kötü mezhebe kurban olarak sunmuştur.

Birçok kişi ÇKP'ne, şu anki öldürmeleri çok kontrollü olduğundan, kendini geliştirmesi için zaman verilmesi gerektiğini düşünür. İlk olarak birini öldürmek onu hala katil yapar. Daha fazlası, öldürmek ÇKP yönetimi için öldürme terör tabanlı rejiminin bir yöntemi olduğundan ÇKP ihtiyaçlarına göre çarklarını hareket ettirir yada durdurur. Genelde ÇKP'nin cinayetleri tahmin edilemez. İnsanlar güçlü bir korku duygusunu kaybetmeye başladıklarında korkmaya hazır oldukları için ÇKP terör duygusunu arttırmak adına daha çok öldürecek, insanlar yardım etmediklerinde sadece korktuklarında hiç ihtiyacı yokken birkaç tane cinayeti bildirmesi ÇKP'nin terörü sağlamasına yardımcı olacaktır. Sayısız politik ve öldürme hareketini tecrübe ettikten sonra insanlarda ÇKP'nin terörüne karşı koşullu bir şartlı refleks oluşmuştur. Bu nedenle, ÇKP'nin öldürmeden bahsetmesine hiç gerek yok, makinelerin kütle propagandası bile insanların aklına terör anılarını getirecektir.

ÇKP insanların terör duygularının değişiminde öldürme güçlerini ayarlayabilir. ÇKP'nin kendini öldürme gücü asıl amacı değildir, anahtar gücü sağlamasının yararı için öldürme kararlılığındadır. ÇKP hiçbir zaman müşfik olmamış, kasap bıçağını da bir tarafa koymamıştır. Aksine insanlar daha itaatkar olmuşlardır. Eğer insanlar hoşgörüsüz giden birşeylerin arkasında dururlarsa ÇKP öldürmek için tereddüt etmeyecektir.

Terörü sağlama ihtiyacı haricinde gelişi güzel cinayetler amaçlarına ulaşmada en fazla sonucu sağlar. Önceki büyük ölçekli cinayetler, kimlik, suç ve yargılama standartları ÇKP tarafından hedeflerine ulaşmada bile bile anlamsız tutulmaktadır. Öldürme hedefi olarak görünmeyi engellemek için insanlar genellikle kendilerini kendi yargılarını içeren "güvenli bir bölge"yle sınırlarlar. Böyle bir güvenli bölge ÇKP'nin kurmaya çalıştığından daha dar olabilir. Bu yüzden her tekil harekette insanlar sağcı olsaydı solcu gibi davranmayı tercih ederler. Sonuç olarak bir hareket birçok kere gerçek ölçeğine göre genişletilir çünkü farklı kademelerdeki insanlar kendi güvenliklerini sağlamak için kendilerine sınırlamalar koyarlar. Seviyeyi düşürmek hareketi çirkinleştirmek anlamına gelir. Bu tip toplum çapındaki terör sınırlamaları ÇKP'nin gelişi güzel öldürmelerinin akışını durdurur.

Uzun cinayetler geçmişinde, ÇKP kendisini ahlaksız bir seri katil olarak geliştirmiştir. Bu cinayetler sırasında, insanların hayatlarına ve ölümlerine karar verme sapkın gücünü tatmin etmeye çalışır ve kendi korkularını da rahatlatmaya çalışır. Bu cinayetler sırasında ilk cinayetlerden kaynaklanan tatminsizliği ve sosyal huzursuzluğu sindirir. Bugün, ÇKP'nin birleşmiş kanlı alacakları yardımsever bir çözümü imkansız kılmaktadır. Son anına kadar varlığını sürdürmek amacıyla totaliter yönetime ve güçlü baskıya güvenir. Cinayet kurbanlarını düzeltmesiyle beraber kendisini değiştirmesine rağmen ÇKP'nin kana susamış yapısı değişmemiştir. Gelecekte değişimi daha bile az olabilir.

Notlar:

- [1] Mao Zedong'un karısı Jiang Qing'e (1966) yazdığı mektup.
- [2] Marksist Sosyalist Teorisi bağlamında yer alan üstyapı, kişi özneliği ve toplumun materyallliği arasındaki etkileşimi kapsar.
- [3] Bilgin ve edebi eleştirmen Hu Feng, ÇKP'nin kuramcı edebiyat politikasına karşı çıkar.
- [4] *Konfüçyüs'ten Seçme Eserler*
- [5] *Leviticus* 19:18.
- [6] Marx'ın, *Komünist Manifestosu* (1848)

- [7] Mao Zedong'un *İnsanların Demokratik Diktatörlüğü* (1949)
- [8] Mao Zedong'un "Hepimiz gelişmelerine yardımcı olmalıyız ki [gericilerin sindirilmesi] her aile bilgilensin". (30 Mart 1951)
- [9] Mao Zedong'un, "Güçlü ve doğru bir şekilde gericileri vurmalyız".(1951)
- [10] Taiping Cennet Krallığı (1851 - 1864) ayrıca Taiping Ayaklanması olarak da bilinir ve Çin tarihindeki en kanlı savaştır. Çin İmparatorluğu güçleri ve Hakka'nın mistik havasından etkilenen Hong Xiuquan isimli Hristiyanlığı benimseyen bir kültürel grup güçleri arasındaki çatışmadır. En az 30 milyon insanın öldüğüne inanılmaktadır.
- [11] Hong Kong'ta basılan Chengming dergisinden alınan bilgi. (www.chengmingmag.com) Kasım 1996
- [12] Büyük Sıçrayış (1958 – 1960), Çin endüstrisine özellikle de çelik endüstrisinde bir sıçrayış kampanyasıdır.
- [13] Kırmızı Bayrak Basımevi tarafından Şubat 1994'te yayınlandı. Alıntı tercüman tarafından tercüme edilmiştir.
- [14] Çin toprak biriminin ölçüsü. 1 mu = 0.165 dönüm
- [15] Peng Dehuai (1898-1974): Komünist Çin Generali ve Politik lider. Peng, Kore Savaşındaki Başkomutan, devlet konseyi ilk başkanı, Politik büro üyesi ve 1954-1959 yılları arasında Savunma Bakanıdır. Mao'nun solcu yaklaşımıyla farklı düşüncelere sahip olunca resmi görevinden alınmıştır.
- [16] De Jaegher, Raymond J., *İçimdeki Düşman*. Dernek kitapları ve Katolik seçimleri birleştirilmiştir. (1968)
- [17] Daxing Katliamı, Pekin parti sekreterinin değişimi sırasında 1966 Ağustosunda meydana gelmiştir. O zamanlar halk güvenliği bakanı Xie Fuzhi tarafından Pekin'in Halk güvenlik bürosuyla beraber kızıl muhafızların "beş kara sınıf"a karşı müdahalesi hakkında bir konuşma yapılmıştır. Böyle bir konuşma daha sonra Daxin halk güvenlik bürosunun daimi komite toplantısına sevk edildi. Toplantıdan sonra Daxin halk güvenlik bürosu hemen harekete geçti ve Daxin bölgesindeki "beş kara sınıfı" öldürmek için bir plan oluşturdu.
- [18] Zheng Yi, *Kırmızı Anıt* (Taipei: Çin Televizyonu Yayım Evi 1993) Bu kitap ingilizce de mevcuttur. *Kırmızı Anıt: Modern Çin'deki Yamyamlık Hikayeleri* Yi Zheng tarafından yazılmış, T.P. Sym tarafından da yayıma hazırlanmış ve tercüme edilmiştir. (Boulder, Colorado: Batı Görüşü Ajansı, 1998.)
- [19] ÇKP'nin adlandırdığı gibi "eski toplum" 1949 ilk dönemini, "yeni toplum" ise ÇKP'nin yönetimi eline aldığı 1949 sonrası dönemi kapsar.
- [20] Sıkıntı ceket, ceket görünümlü bir işkence aletidir. Kurbanın elleri çapraz ve bir iple arkada bağlanır ve kafasından öne doğru çekilir. Bu işkence türü bir kişinin kollarını çok rahat kırabilir. Daha sonra kurban bu sıkıntı ceketinin içine konur ve kollarından asılır.Bu işkence şeklinin en doğrudan sonucu omuz, dirsek, bilek ve sırt kemiklerinin kırılması ve kurbanın dayanılmaz bir acı içinde ölmesidir. Birçok Falun Gong uygulayıcısı bu tip işkenceden ölmüşlerdir. Daha fazla bilgi için aşağıdaki linkleri ziyaret edin.
Çince : <http://search.minghui.org/mh/articles/2004/9/30/85430.html>
İngilizce: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/10/52274.html>
- [21] 1930'da Mao birçok parti üyesinin, kızıl ordu askerlerinin ve Jiangxi ilindeki masum sivilin öldürülmesini Partiye emretti. Daha fazla bilgi için aşağıdaki linkleri ziyaret edin.
Çince: <http://kanzhongguo.com/news/articles/4/4/27/64064.html>
- [22] Gao Gang ve Rao Shushi, ÇKP merkez komitesinin üyeleridir. 1954'teki başarısız bir güç çatışmasından sonra partiyi bölmek adına komplo kurmakla suçlanmışlar ve partiden ihraç edilmişlerdir.
- [23] Zhou Enlai (1898-1976) ÇKP tarihinde Mao kadar ünlü ikinci kişidir. ÇKP'de lider görünümlü bir figüre sahiptir ve Çin Halk Cumhuriyetinin 1949'dan ölümüne kadar başkanlığını yapmıştır.

- [24] Wang Xianguan, *Vietnam'ı Savunma Bilgileri ve Amerikayla Savaşma*. (Pekin: Uluslararası Kültürel Yayın Şirketi, 1990)
- [25] Zhang Zhixin, ÇKP tarafından Büyük Kültür Devrimi sırasında Mao'nun düşüşünü eleştiren ve işkence gören öldürülen bir entelektüeldir. Gardiyanlar elbiselerini birçok kez çıkarmış, ellerini arkada kelepçelemiş ve erkekler hapisanesine göndererek erkek gruplar tarafından defalarca tecavüze uğramasına izin verilmiştir ve sonunda aklını kaybetmiştir. İdam edileceği zaman hapisane karşıtı sloganlar atmış bu yüzden de idamdan önce boğazını kesmişlerdir.
- [26] Laoga Araştırma Kuruluşundan 12 Kasım 2004 tarihli rapor:
<http://www.laogai.org/news2/newsdetail.php?id=391> (Çince)
- [27] Marx'ın sosyal sınıfı analiz etmek için kullandığı üç alet (üretim yöntemleri, üretim biçimleri ve üretim ilişkileri). Üretim ilişkileri aletlere sahip olan ve olmayan insanlar arasındaki ilişkiye işaret eder. Örneğin; toprak sahibi ve fidan arasındaki yada kapitalist ve çalışan arasındaki ilişki gibi.
- [28] *Mencius* Cilt 3'ten. D.C. Lau. tarafından tercüme edilmiş Penguen Klasik serisi.
- [29] Kuzey Song Hanedanlığının dönemindeki ünlü Çinli yazar, eğitimci ve yönetim görevlisi Fan Zhongyan (989-1052) tarafından.
- [30] İlk Qing Hanedanlığının seçkin bilginlerinden Gu Yanwu tarafından.(1613-1682)
- [31] *Mencius* Cilt 7'den. D.C. Lau. tarafından tercüme edilmiş Penguen Klasik serisi.
- [32] Üç Ailelik Kasaba 1960'ta üç yazar; Deng Kuo, Wu Han ve Liao Mosha'nın yazarlık adıdır. Wu, "Hai Rui'nin görevinden istifa edişi" oyununun yazarıdır. Mao bu oyunu, General Peng Dehuai ile arasındaki ilişkiye dair bir politik taşlama olduğunu değerlendirmiştir.
- [33] Çin halk efsanesi, bir mağarada yaşayan, doğa üstü yeteneklere sahip, fazileti ödüllendirilen, ahlaksızlığı ve kötülüğü cezalandıran Beyaz-Saçlı Kız adında bir ölümsüzün hikayesidir. "Modern" Çin drama, opera ve balesinde Çinli bir kız olarak tanımlanır. Bu kız kendisiyle zorla evlenmek isteyen zengin ve yaşlı toprak sahibini reddeden babası acımasızca öldürülünce kaçıp bir mağaraya saklanır. Yetersiz beslenmeden dolayı saçları beyazlar. Toprak sahipleri ve halk arasındaki sınıf düşmanlığını kışkırtan "Modern" Çin dramaları için de en iyi bilinenidir.
- [34] Lin Biao (1907-1971), ÇKP'nin kıdemli liderlerinden biri, Çin Politbürosunun Mao Zedong'dan sonraki en kıdemli üyesi, Başkan Yardımcısı (1958) ve Savunma Bakanı (1959). Lin, Büyük Kültür Devriminin mimarı olarak kabul edilir. Lin, 1966 yılında Mao'nun halefi olarak gösterilmesine rağmen 1970 de gözden düştü. Yayınlanan haberlerde, politik çöküşünü hisseden Lin'in hükümete karşı bir hareket hazırlığında olduğu ve SSCB'ye kaçmaya çalışırken bindiği uçağın Moğolistan'da düşmesi sonucu öldüğü iddia edildi.
- [35] Yu Luohe, bir insan hakları savunucusu ve savaşçı olup ÇKP tarafından kültür devrimi sırasında öldürülmüştür. Anıtsal açıklaması "Arka Planda Aile" 18 Ocak 1967'de yazılmıştır. Bu açıklama, kültür devrimi sırasında ÇKP'nin karşıt düşüncelerinin geniş etkisini ve yayılımını gösterir. Bir Pekin Gazetecilik Üniversitesi öğrencisi olan Lin Zhao, komünist düşüncüyü eleştirmesi ve bağımsız düşüncelerinden ötürü 1957'de sağcı olarak nitelendirilmiştir. İnsanların demokratik diktatörlüklerini devirmek adına komplo teorileri yaratmış ve 1960'ta tutuklanmıştır. 1962'de 20 sene hapse mahkum olmuş ve 29 Nisan 1968'de devrim karşıtı olarak ÇKP tarafından öldürülmüştür.
- [36] <http://www.laojiao.org/64/article0211.html> (Çince).
- [37] "Song Meiling'den Liao Chengzhi'ye açık mektup" (17 Ağustos 1982)
Kaynak: <http://www.blog.edu.cn/more.asp?name=fainter&id=16445> (Çince).